

Никола Нилић

БЕСКРАЈЕМ ОПТУЖЕНИ

неко нас у нама омета
без престанка
и спаја дан и ноћ
у космичку загонетку
неко нас присиљава
на присутност
и оптужује бескрајем
неко живи у нашем језику
бори се у нашем лицу
неко је све рекао
и измаштао све ствари
пре нас

РАЂАЊЕ ДАНА

погледом је
јутро отворила
и свици несташе
из њене косе
обнажена до мисли
тихо руком
махну југу
простор се заљуби
у њено тело
и наста дан

СЕНИ СЕНАЈСКИХ ШУМА

једно пролеће труне
под велом осмеха мајке
умиру срне
сенајских шума
и бразде светлости
пожњевене у њеним очима
кисне дан у стиху
у перу

затворен круг ноћи
то мајка стари
грли ме мислима
у руке претвореним
примакнем се ближе себи
ближе јесени
и чујем
како завичајне брезе
плачу у њеном срцу